

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 41Co/32/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917210509
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Križanová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6917210509.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Križanovej a členiek senátu JUDr. Daniely Maštálírovej a JUDr. Miroslavy Púchovskej, v právnej veci žalobcu BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 50 361 368, proti žalovanému K. E., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom H. XX, XXX XX H., o zaplatenie 2.340,17 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 17Csp/91/2017-101 zo dňa 28. mája 2018, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 17Csp/91/2017-101 zo dňa 28. mája 2018 v napadnutej časti II. výrokovej vety, ktorou žalobu vo zvyšku zamietol, p o t v r d z u j e .
- II. Žalovaný má nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Rimavská Sobota rozsudkom č.k. 17Csp/91/2017-101 zo dňa 28. mája 2018 I. výrovkou vetou žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 1.556,07 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.556,07 Eur od 01.06.2017 do zaplatenia v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, druhou výrovkou vetou vo zvyšku žalobu zamietol a III. výrovkou vetou žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že právny predchodca žalobcu C. H., a.s., H. dňa 28.08.2012 uzatvoril so žalovaným Zmluvu o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva o úvere“). V zmluve o úvere sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 2.700,- Eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splatiť v 72 mesačných splátkach po 67,29 Eur, s dátumom prvej platby do 17.09.2012, vždy ku 17. dňu v mesiaci s konečným dátumom splatnosti úveru 17.08.2018. V zmluve o úvere bola uvedená celková výška nákladov 1.875,44 Eur, úroková sadza 19,50 %, poistenie: základný súbor poistenia, priemerná ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len „RPMN“) na trhu 19,08 %, RPMN banky 21,90 %. Úver bol vyčerpaný dňa 30.08.2012. Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 07.06.2017 súd prvej inštancie zistil, že žalovaný zaplatil splátky spolu vo výške 1.143,93 Eur a že poslednú splátku uhradil dňa 24.02.2014. Zmluvu o úvere súd prvej inštancie posúdil ako spotrebiteľskú zmluvu podľa ust. § 52 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), pretože ju uzatváral právny predchodca žalobcu ako dodávateľ a žalovaný ako spotrebiteľ, pričom obsah zmluvy, ako aj obsah úverových podmienok bol daný žalobcom bez možnosti žalovaného privodiť akúkoľvek zmenu.

3. Po preskúmaní zmluvy o úvere súd prvej inštancie zistil aj s poukazom na súdnu prax a počet totožných zmlúv o úvere vo viacerých konaniach, že ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu, ktorej obsah a obsah jej príloh žalovaný nemohol žiadnym spôsobom ovplyvniť. V prípade, že chcel, aby mu boli poskytnuté finančné prostriedky, tak ju musel akceptovať v celom rozsahu, a preto nejde o individuálne dojednané zmluvné ustanovenia. Ďalej zistil, že zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o celkovej čiastke, ktorú mal žalovaný zaplatiť, keď zo zmluvy o úvere vyplýva, že žalovaný mal úver splatiť v 72. mesačných splátkach po 67,29 Eur, čo predstavuje sumu spolu vo výške 4.844,88 Eur. V zmluve nie je uvedená celková čiastka, ktorú má žalovaný splatiť, ale len údaj o výške úveru 2.700,- Eur a celkovej výške nákladov 1.875,44 Eur, t.j. spolu 4.575,44 Eur. Rozdiel medzi uvedenými sumami, podľa názoru súdu prvej inštancie vznikol z toho, že v žalobcom uvádzanej celkovej splatnej čiastke (2.700,- Eur + 1.875,44 Eur) nie je zahrnutá časť splátky, ktorá predstavuje poistné a teda žalobca v zmluve neposkytol pravdivý údaj o celkovej čiastke, ktorú má žalovaný zaplatiť. Na základe uvedeného má súd za to, že v zmluve o úvere nie je uvedený jednoznačný údaj o celkovej čiastke, ktorú má žalovaný zaplatiť. Uvedené údaje o celkovej sume, ktorú má žalovaný splatiť, s poukazom na rôzne výsledné sumy, spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

4. Konštatoval, že na účely zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, sa rozumie súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom (§ 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch.). Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sú všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov, do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo, aby ho získal za ponúknutých podmienok (§ 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch) a ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19 (§ 2 písm. i) zákona o spotrebiteľských úveroch.).

5. V nadväznosti na uvedené súd prvej inštancie konštatoval, že poistenie, ak ide o doplnkovú službu k spotrebiteľskému úveru, sa nemá zahrnúť do celkových nákladov, a to vtedy, keď spotrebiteľ nemusí uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby. V prejednávanej veci súd prvej inštancie na základe vykonaného dokazovania ohľadom dojednaní o poistení zistil, že poistenie medzi zmluvnými stranami bolo dohodnuté v 2. časti zmluvy o úvere, kde žalovaný označil, že žiada o poistenie schopnosti splácať úver: základný súbor poistenia a spĺňa podmienky na vznik poistenia schopnosti splácať úver vo zvolenom súbore poistenia, ktoré sú uvedené v bode 11.5 Obchodných podmienok pre úver - dostupná pôžička. Ďalej bolo uvedené, že klient vyhlasuje, že sa s týmito informáciami oboznámil, zvolené poistenie si vybral slobodne, bez nátlaku a vyhovuje jeho potrebám. Ak má klient špecifické požiadavky a potreby v súvislosti s poistením, uvedie ich do voľného priestoru v bode 3. zmluvy o úvere. Klient ďalej vyhlásil, že pravidelné platenie nákladov spojených s poistením s ohľadom na čistý príjem, životné náklady a prípadné úverové zaťaženie v čase podpisu tejto zmluvy o úvere nemá preňho negatívny vplyv. Z uvedeného dojednaní ani z iných častí zmluvy o úvere však nevyplýva, že žalovaný mal možnosť toto poistenie vopred odmietnuť, resp. uzatvoriť zmluvu aj bez poistenia. Ako sa ďalej v zmluve uvádza, mal len možnosť vybrať si základný súbor poistenia alebo komplexný súbor poistenia a uviesť, či spĺňa alebo nespĺňa podmienky na vznik poistenia. Súd prvej inštancie mal pritom za zrejmé, že v danom prípade išlo o formulárový text zmluvy, ktorý pripravil žalobca pre neurčitý počet spotrebiteľov a žalovaný nemal možnosť do textu zmluvy zasiahnuť. Poplatok za poistenie bol následne započítaný priamo do splátky úveru bez uvedenia toho, aká časť splátky predstavuje poplatok za poistenie a aká časť predstavuje splátku istiny s úrokmi. Zmluva o úvere vôbec neuvádza výšku poplatku za poistenie. Uvedené naznačuje to, že uzatvorenie tejto služby sa pre poskytnutie spotrebiteľského úveru vyžadovalo a žalovaný bol tlačeneý k tomu, aby poistenie uzavrel. Súd prvej inštancie následne považoval za zavádzajúci aj údaj o celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom (2.700,- Eur + 1.875,44 Eur), do ktorej už poistenie nebolo započítané, v dôsledku čoho nadobudne spotrebiteľ presvedčenie, že má uhradiť nižšiu sumu, ako v skutočnosti uhradí. V nadväznosti na uvedené súd prvej inštancie s poukazom na ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka dospel k záveru, že v danom prípade poistenie malo byť zahrnuté do výpočtu RPMN a celkovej čiastky splatnej žalovaným. Keďže žalobca tak neurobil, zmluva

obsahuje nesprávny údaj o výške RPMN v neprospech spotrebiteľa, v dôsledku čoho je nutné poskytnutý úver posúdiť ako bezúročný a bez poplatkov (§11 ods. 1 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch). Ak malo byť poistenie dobrovoľné a žalobca ho chcel celkom oddeliť od úveru, nemal ho uvádzať v sume splátok, pretože potom dochádza k zneisteniu spotrebiteľa čo všetko je v splátke zahrnuté, keď bežným prenasobením splátky a ich počtom spotrebiteľ nemôže dostať údaj o žalobcom udávanej celkovej čiastke splatenej spotrebiteľom, pretože v skutočnosti zaplatí vyššiu sumu, v tomto prípade 4.844,88 Eur. Keby poistenie nemalo spadať do celkových nákladov spotrebiteľa, potom ho mal žalobca oddeliť od splátky. Pokiaľ ho do splátky uviedol, tak je údaj o splátkach zavádzajúci a s poukazom na uvedené okolnosti v neprospech spotrebiteľa. Súd prvej inštancie poukázal aj na to, že tento údaj o výške RPMN je rozhodujúci pre posúdenie výhodnosti úveru, keďže výšku RPMN poskytovaného úveru si môže spotrebiteľ porovnať s priemernou výškou RPMN, za ktorú sa úvery poskytovali.

6. Z obsahu zmluvy o úvere mal prvej inštancie súd ďalej preukázané, že žalobca ako veriteľ určil výšku mesačnej splátky len jednou sumou 67,29 Eur bez jasnej a určitej špecifikácie, aká suma z toho pripadá na istinu, na úroky a iné poplatky, na poistenie. Zmluva teda neobsahuje náležitosť stanovenú v ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorou je výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, príp. poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom, s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Vzhľadom na tento nedostatok podľa ust. § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere súd prvej inštancie považoval úver za bezúročný a bez poplatkov a uplatňovaný nárok uznal za dôvodný len do istiny poskytnutého úveru 2.700,- Eur.

7. Súd prvej inštancie ďalej zistil, že zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o výške RPMN (§ 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch). Zmluva o úvere deklaruje RPMN vo výške 21,90 %, avšak súd prvej inštancie podľa údajov uvádzaných v zmluve o úvere (dátum úveru: 28.08.2012, suma: 2.700,- Eur, periodicita: mesačne, počet splátok 72, splátka vo výške 67,29 Eur) cez verejne dostupnú kalkulačku pre výpočet RPMN vypočítal RPMN vo výške 23,85 %. Uvedené ustanovenia s poukazom na ich nesprávnosť spôsobili tiež nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

8. Súd prvej inštancie žalobcovi nepriznal nárok na zaplatenie poplatkov vo výške 45,86 Eur (poplatky za upomienky a výzvy) z dôvodu, že považoval úver za bezúročný a bez poplatkov a taktiež z dôvodu, že žalobca neunesol dôkazné bremeno čo do tvrdenia o oprávnenosti výšky uplatnenej pohľadávky v časti nároku poplatku za upomienky, pretože nepredložil žiadne dôkazy, na základe ktorých by bolo možné objektívne posúdiť a preveriť výšku pohľadávky (poplatkov), ktorú si uplatňuje. Z uvedených dôvodov súd prvej inštancie žalobcovi priznal iba nárok na to, čo bolo podľa zmluvy o úvere žalovanému poskytnuté, t.j. spotrebiteľský úver vo výške 2.700,- Eur po zohľadnení zaplatenej sumy 1.143,93 Eur. Preto žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi rozdiel predstavujúci sumu 1.156,07 Eur a vo zvyšku žalobu zamietol.

9. Nesplnením peňažného záväzku sa žalovaný dostal do omeškania. Žalobcovi preto vznikol nárok na úrok z omeškania odo dňa nasledujúceho po dni, ku ktorému boli vyčíslené zmluvné úroky a sankčné úroky z omeškania (31.05.2017). Výšku úroku z omeškania súd prvej inštancie v zmysle ust. § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. (v znení účinnom od 01.02.2013) určil podľa základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky, zvýšenej o 5 % bodov. Na základe uvedeného súd prvej inštancie priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 1.556,07 Eur od 01.06.2017 do zaplatenia.

10. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 255 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“). V spore bol úspešnejší žalovaný (v rozsahu 63,13 %) a žalobca bol menej úspešnejší (v rozsahu 36,87 %). Žalovaný by mal nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania v rozsahu jeho čistého úspechu v spore 26,26 %, t.j. (63,13 % - 36,87 %). Keďže žalovanému doteraz žiadne trovy nevznikli, súd prvej inštancie mu nárok na náhradu trov konania ani nepriznal.

11. Proti rozsudku súdu prvej inštancie v časti II. výrokovej vety, ktorou žalobu vo zvyšku zamietol, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. Odvolanie odôvodnil tým, že neboli splnené procesné podmienky, súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, konanie má

inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie nevykonával navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. K celkovej čiastke úveru, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť uviedol, že táto tvorí súčet výšky úveru a celkových nákladov spojených s úverom, pričom o tejto skutočnosti bol žalovaný oboznámený v samotnej zmluve o úvere v časti 3. Zmluva o úvere obsahuje údaj o výške poskytnutého úveru, ako aj celkovej výške nákladov. Poukázal na rozsudok Súdneho dvora z 9. novembra 2016, sp.zn. C-42/15, týkajúci sa výkladu článku 1, článku 3 písm. m), článku 10 ods. 1 a 2, článku 22 ods. 1 a článku 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/EX z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (U.v.EÚ L 133, 2008 s. 66). V zmysle uvedeného rozsudku mal za to, že samotné číselné neuvedenie celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nemožno sankcionovať bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou zmluvy o úvere, nakoľko celková čiastka úveru je zo zmluvy jednoznačne identifikovateľná matematickým súčtom výšky poskytnutého úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, ktoré zmluva obsahuje. Na uvedenú skutočnosť bol žalovaný upozornený priamo v zmluve o úvere pod dojednanými parametrami úveru.

12. Žalobca v odvolaní nesúhlasil s tvrdením súdu prvej inštancie týkajúcim sa skutočnosti, že v zmluve o úvere je uvedený nesprávny údaj o celkovej výške nákladov a že výška RPMN je vypočítaná nesprávne. Uviedol, že súdu zaslal listinu s výpočtom RPMN vypočítaný podľa vzorca uvedeného v prílohe zákona o spotrebiteľských úveroch. Vzorec výpočtu RPMN jeho právnenému predchodcovi do kalkulačky implementoval externý dodávateľ, ktorý garantoval správnosť výpočtu RPMN. Z predmetného výpočtu RPMN vyplýva, že 72. splátka úveru bola len vo výške 1,57 Eur. Prepočet súdu prvej inštancie RPMN nepovažoval za správny, pretože neprepočítaval celkovú výšku nákladov na základe rozpisu splátok, resp. kalkulačky pre výpočet RPMN, ktorý bol súdu zaslaný. Nesúhlasil s tvrdením súdu prvej inštancie, že do celkových nákladov je potrebné zaradiť aj poistné. V prípade, že by žalovaný nesúhlasil s poistením, neboli by zaškrtnuté políčka uvedené pri možnosti zvolenia poistenia úveru a v kolónke „Poistenie“ by bolo uvedené „bez poistenia“. Mal za zrejmé, že v danom prípade išlo o dobrovoľné poistenie vo forme doplnkovej služby, pričom do celkových nákladov úveru sa s poukazom na ust. § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nezapočítavajú poplatky za nepovinné poistenie k úveru, to znamená, že ak na získanie úveru nebolo poistenie povinné, poplatok za poistenie nemá byť započítaný do celkových nákladov spojených s úverom. Do celkových nákladov sa poplatok za poistenie úveru započíta len v prípade, ak je poistenie povinné na získanie úveru, resp. na získanie úveru za ponúkaných podmienok. V prípade predmetnej zmluvy o úvere nebol poplatok za poistenie zarátaný do celkových nákladov, nakoľko žalovaný uzavrel zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby poistenia úveru, pričom táto nebola podmienkou na získanie úveru alebo získanie za ponúkaných podmienok. Dodal, že do celkových nákladov je potrebné započítať aj poplatok za poskytnutie úveru vo výške 29,87 Eur. Z uvedeného mal za zrejmé, že celkové náklady na úver boli vo výške 4.575,44 Eur a nie 4.844,88 Eur, ako to nesprávne ustálil súd prvej inštancie. Celková výška nákladov a RPMN bol vypočítaná správne, preto súd prvej inštancie nesprávne rozhodol, keď zmluvu o úvere posúdil ako bezúročnú a bez poplatkov.

13. K údajom o výške, počte a termíne splátky istiny, úrokov a iných poplatkov žalobca poukázal na rozsudok Súdneho dvora z 9. novembra 2016, sp.zn. C-42/2015, na viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, z ktorých vyplýva, že súdny dvor dospel k záveru, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zároveň súdny dvor dospel k záveru, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Nakoľko zmluva o úvere obsahuje údaje o výške, počte a termíne jednotlivých splátok, uzavretú zmluvu o úvere nemožno považovať za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva o úvere neobsahuje uvedené náležitosti, nakoľko zmluva o úvere priamo nemusí takýto údaj obsahovať, ale postačí, ak sa táto informácia na základe zmluvy o úvere dá identifikovať, čo v danom prípade zmluva o úvere spĺňa. Žalobca nakoniec namietal, že napadnutý rozsudok je nepreskúmateľný. Žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti II. výrokovvej vety zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, alternatívne, aby odvolací súd žalobe vyhovel v celom rozsahu a žalovanému uložil povinnosť nahradiť trovy konania.

14. Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, podľa ust. § 34 CSP prejednal odvolanie žalobcu v rozsahu danom ustanovením § 379 CSP rešpektujúc svoju viazanosť odvolacími dôvodmi podľa ust. § 380 CSP nenariadil pojednávanie, pretože nepovažoval za potrebné doplniť alebo zopakovať pojednávanie (ust. § 385 ods. 1 CSP) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, a preto podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti II. výrokovej vety, ktorou žalobu vo zvyšku zamietol, ako vecne správny potvrdil.

15. Predmetom odvolacieho konania je rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktorým žalobu vo zvyšku zamietol.

16. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že žalobca sa žalobou zo dňa 24.08.2017 proti žalovanému domáhal zaplata sumy 2.340,17 Eur, úrokov vo výške 1.961,32 Eur, úrokov zo zostatku nesplatenej istiny, t.j. zo sumy 2.340,17 Eur od 25.08.2017 do zaplata a poplatkov vo výške 45,86 Eur. Žalobca predložil Zmluvu o úvere dostupná pôžička č. XXXXXXXXXXXX uzavretú medzi jeho právnym predchodcom C. H., a.s., H. dňa 28.08.2012. Zo zmluvy o úvere mal odvolací súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 2.700,-- Eur a žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver splatiť v 72 mesačných splátkach po 67,29 Eur. Zo zmluvy o úvere vyplýva, že celková výška nákladov predstavuje sumu 1.875,44 Eur, dátum prvej platby je do 17.09.2012 s dátumom ďalšej platby vždy k 17. dňu v mesiaci, dátum konečnej splatnosti je ku dňu 17.08.2018, poistenie: základný súbor poistenia, priemerná RPMN na trhu 19,08 % a RPMN banky 21,90 %. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere sú Obchodné podmienky pre úver dostupná pôžička, dostupná pôžička - šikovná rezerva účinné od 16.02.2012 (ďalej len „obchodné podmienky“). Z aktuálneho stavu úveru ku dňu 07.06.2017 predloženého žalobcom vyplýva, že žalovaný zaplatil splátky spolu vo výške 1.143,93 Eur, pričom poslednú splátku uhradil dňa 24.02.2014.

17. Podľa ust. § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,

s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok.

18. Podľa ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

19. Podľa ust. § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

20. Podľa ust. § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

21. Podľa ust. § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

22. Podľa ust. § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

23. Odvolací súd sa však nestotožnil so záverom súdu prvej inštancie, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Zo zmluvy o úvere jednoznačne vyplýva výška mesačnej splátky 67,29 Eur, počet splátok 72, prvý deň splátky 17.09.2012 a dátum každej ďalšej platby vždy k 17. dňu v mesiaci. Poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom je upravené v obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere.

24. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na rozsudok Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, Home Credit Slovakia, a.s., proti Y. H. zo dňa 9. novembra 2016. V zmysle záverov tohto rozhodnutia v prípade výšky, počtu, termínov splátok istiny a iných poplatkov je potrebné vykladať tak, že sa tým myslí jedna splátka, ktorá obsahuje istinu, aj úroky, aj poplatky, pri ktorej má byť uvedená jej výška, dátum a ich počet. Zo zákona o spotrebiteľských úveroch tiež nevyplýva, že by mala byť oddelene uvedená istina, oddelene úroky a oddelene poplatky. Poradie, v akom sa majú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, má byť v zmluve uvedený len prípadne. Tomuto cieľu zodpovedá, že poradie, v akom sa má istina, úroky a poplatky splácať je obsahom obchodných podmienok, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. Cieľ stanovený v ust. § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch je splnený v prípade, že spotrebiteľ pozná deň splatnosti každej splátky úveru, to znamená, že zmluva o spotrebiteľskom úvere mu umožní bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátum jednotlivých splátok. Vzhľadom na to, že v obchodných podmienkach, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere obsahuje poradie, v akom sa má istina, úroky a poplatky splácať (čl. 5, bod 5.6 obchodných podmienok) a zo zmluvy o úvere je známy deň splatnosti jednotlivých splátok určený konkrétnym dňom, ku ktorému sa má každá splátka zaplatiť, odvolací súd dospel k záveru, že zmluva o úvere obsahuje náležitosti vyplývajúce z vyššie citovaného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd prvej

inštancie preto dospel k nesprávnemu záveru, že zmluva o úvere neobsahuje náležitosť stanovenú v tomto ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch, ktorou je výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

25. Odvolací súd sa však stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaný nemal možnosť poistenie, ktoré bolo medzi zmluvnými stranami dohodnuté v 2. časti zmluvy o úvere a ani v iných častiach tejto zmluvy vopred odmietnuť, resp. uzatvoriť zmluvu aj bez poistenia, pretože v danom prípade ide o formulárový text zmluvy, ktorý pripravil žalobca pre neurčitý počet spotrebiteľov a žalovaný nemal možnosť do textu zmluvy zasiahnuť. Poplatok za poistenie bol následne započítaný priamo do splátky úveru, pričom zmluva vôbec neuvádza výšku poplatku za poistenie. V prípade, ak by poistenie malo byť dobrovoľné, toto nemalo byť zahrnuté do sumy splátok, ale malo byť od splátky oddelené tak, ako uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí. Preto poistenie malo byť zarátané do celkových nákladov spotrebiteľa. Zároveň z podrobného výpočtu RPMN predloženého žalobcom odvolací súd zistil, že žalobca (jeho právny predchodca) do výpočtu RPMN nezahrnul poistné, ktoré bolo zahrnuté v dohodnutej mesačnej splátke, čo je neprijateľné. RPMN je pre spotrebiteľa veľmi dôležitým ukazovateľom, ktorý hovorí aký drahý je jeho úver. Nezahrnutím poistného do celkových nákladov spotrebiteľa došlo následne k nesprávnemu výpočtu RPMN, a teda zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o RPMN v neprospech spotrebiteľa. Nesprávny údaj o výške RPMN zákon o spotrebiteľských úveroch sankcionuje tým, že poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Preto súd prvej inštancie dospel k správnej závere, že vzhľadom na to, že zmluva o úvere obsahuje nesprávny údaj o výške RPMN, úver poskytnutý na základe uzavretej zmluvy o úvere je podľa ust. § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch bezúročný a bez poplatkov. Z toho istého dôvodu súd prvej inštancie v súlade so zákonom o spotrebiteľských úveroch správne rozhodol, keď žalobcovi nepriznal ani nárok na zaplatenie poplatkov vo výške 45,86 Eur.

26. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti II. výrokovej vety, ktorou žalobu vo zvyšku zamietol podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

27. Odvolací súd rozhodol o trovách odvolacieho konania podľa ust. § 396, § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP tak, že nárok na ich náhradu priznal žalovanému, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v súlade s ust. § 262 ods. 2 v nadväznosti na ust. § 251 CSP súd prvej inštancie.

28. Uznesenie bolo jednohlasne schválené členmi odvolacieho senátu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 písm. a/ až c/ CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolaťela musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolaťelom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolaťelom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolaťel v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolaťel domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).